

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **J.**, bytom **J. zastúpený advokátom JUDr. P.**, Advokátska kancelária v B, S., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Nové Zámky**, Svätoplukova č. 1, Nové Zámky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 25. apríla 2008 č. OPÚ-215-08/8171/EN o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sp/93/2008-31 zo dňa 22. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sp/93/2008-31 zo dňa 22. apríla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca rozhodol tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) a nenavracia mu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané v bývalej pozemkovej knihe v pozemkovoknižných vložkách (ďalej len „PKV“) č. 388, 919 v kat. úz. Č. v PKV č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 53, 54, 55, 309, 490, 894, 1236, 1306 a 2043 v kat. úz. K., ktorým pôvodným vlastníkom bol L. a súčasne vyslovil, že nepriznaním vlastníckeho práva k pozemkom nemá navrhovateľ nárok na náhradu v zmysle ustanovení § 6 reštitučného zákona.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho sa stotožnil so zistenými

skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu v celom rozsahu. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ si uplatnil žiadosťou zo dňa 28.12.2004 u odporcu navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v rôznych katastrálnych územiach, ktoré bližšie nešpecifikoval, nárok uplatnil po L., ktorý bol synom J. – brata, jeho prastarej matky K. rod. N.; predchádzajúce rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 10.10.2006 č. OPÚ 648-06/9858/LM bolo zrušené rozsudkom súdu č.k. 23Sp 24/2006-14 zo dňa 17.1.2007 z dôvodu, že žiadateľ – navrhovateľ, podal žiadosť o obnovu dedičského konania a bolo potrebné vyčkat' na jeho právoplatné ukončenie. Aj podľa názoru krajského súdu navrhovateľ nespĺnil podmienky oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 reštitučného zákona, ktorý je špeciálnym zákonom, ktorý taxatívne uvádza poradie oprávnených osôb, pretože zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že Okresný súd v Nových Zámkoch uznesením 8D 55/2007-70, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.12.2007, zastavil dedičské konanie a keďže navrhovateľ nespĺnil ani jednu podmienku uvedenú v tomto ustanovení, správny orgán rozhodol správne, keď mu nenavrátil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Námietky navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku týkajúce sa vedenia dedičského konania na Okresnom súde v Nových Zámkoch a súdnou komisárkou, považoval za právne irelevantné, pretože neprináleží správne mu orgánu ani súdu preskúmavať toto konanie. Napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že správny orgán správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil, s ktorým sa krajský súd stotožnil.

Krajský súd nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa ako aj správne mu orgánu, že mylne posudzovali závet poručiť a p. D. . Nesúhlasil so záverom súdu vysloveným v napadnutom rozsudku. Vytýkal súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím došlo k naplneniu dôvodov odvolania podľa § 205 ods. 2, písm. c/ a d/ O.s.p. Tvrdil, že navrhovateľ je zákonným a na základe závetu zo dňa 10.10.1965 aj závetným dedičom po L D. Namietal postup a skutkové zistenia správne mu orgánom, z ktorých vychádzal aj súd prvého stupňa. Uviedol, že má za to, že tak ako odporca aj súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní nedostatočne zistili skutkový stav, nakoľko žiadnym spôsobom nezistili, nepreukázali, ani nezdôvodnili, prečo by navrhovateľ nemal spĺňať ustanovenia reštitučného zákona, najmä z dôvodu, že odporca ani súd sa nezaoberali skutočnosťou, či navrhovateľ bol alebo mohol byť dedičom a tak túto skutočnosť mali posúdiť samostatne nad rámec uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch 8D 55/2007 zo dňa 11.12.2007. Ďalej uviedol, že odporca ani súd nebrali do úvahy, že navrhovateľ podal na Okresný súd Nové Zámky návrh na začatie konania na prejednanie novoobjaveného dedičstva po L D. pod č. sp.zn. 8Dd 153/2006, v ktorom predložil závet zo dňa 10.10.2005 (zrejme ide o chybu v písaní majúc na zreteli 1965), ktorým mu poručiť odkazuje všetok svoj majetok a súčasne, že odporca sa náležite neriadil názorom súdu vysloveným v predchádzajúcom rozsudku súdu č.k. 23Sp 24/26 zo dňa 17.1.2007 (zrejme ide o chybu v písaní majúc na zreteli rozsudok súdu č.k. 23Sp 24/2006-14 zo dňa 17.1.2007). Dôvodil, že je nepochybné, že navrhovateľ je dedičom po poručiťovi L D. zo závetu a teda je oprávnenou osobou na navrátenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle zákona č. 530/2003 Z.z. (zrejme ide o chybu v písaní majúc na zreteli zákona č. 503/2003 Z.z.).

Odporca sa na odvolanie navrhovateľa vyjadril, tak, že navrhoval rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi navrhovateľa uvedenými v jeho odvolaní. Poukázal na to, že navrhovateľ nepredložil dedičské rozhodnutie a ani doklad o okruhu dedičov. Uviedol, že na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch č. 8D 55/2007-70 dňom 11.12.2007 v právnej veci prejednávania dedičstva po poručiťovi L D. bolo zastavené konanie, pričom v odôvodnení uznesenia je uvedené: „ Na základe vyššie uvedených ustanovení súd konanie zastavil, nakoľko neboli doložené doklady relevantné na prejednanie dedičstva ohľadne vlastníctva majetku poručiťeľa v čase smrti a okruhu dedičov, čo sa považuje za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.“. Konštatoval, že správny orgán nemá právo posudzovať platnosť resp. neplatnosť závetu bez predloženia dedičského rozhodnutia resp. potvrdenia o okruhu dedičov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,

b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,

c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,

d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

V prípadoch uvedených v ustanovení § 3 ods. 1 písm. j) sú oprávnenými osobami aj osoby tam uvedené; ustanovenia odseku 2 písm. c) až e) platia obdobne.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne **preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2, 3, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3**, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (§ 32 správneho poriadku).

Správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a jeho právny názor bol skutkovo a právne správny, z ktorých dôvodov v danej veci boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd v danej veci zistil, že navrhovateľ ako oprávnená osoba si dňa 28.12.2004, v zákonnej lehote, uplatnil na Obvodnom pozemkovom úrade Nové Zámky žiadosť o reštitúciu pozemkov (K., Š., N., D., K.) po G., ktorý bol jeho praprastarým otcom (G. mal dcéru K., nar. v roku 1873, zosnulú X., ktorá sa vydala za J., nar. X., zosnulý v roku 1955, spolu mali dcéru E. zosnulú X., tá mala syna J., nar. X., zosnulého X., ktorý bol jeho otcom). Na výzvu správneho orgánu v priebehu konania upresnil svoju žiadosť tak, že si uplatňuje reštitučný nárok k pozemkom vedeným v PK vl.č. 388, 919 v kat. úz. Č. a v PKV č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 53, 54, 55, 309, 490, 894, 1236, 1306 a 2043 v kat. úz. K. po pôvodnom vlastníkovi L., zomrelom dňa X. ako závetný dedič na základe závetu zo dňa

16.10.1965 (dátum podľa prekladu závetu); navrhovateľ žiadosťou zaevidovanou na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod č. sp.zn. 8Dd 153/2006 žiadal prejednanie novoobjaveného dedičstva po neb. L. Vo veci prejednania dedičstva po poručiteľovi L N. D., zomrelom dňa X. Okresný súd v Nových Zámkoch rozhodol uznesením č.k. 8D 55/2007-70 zo dňa 30.11.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2007 tak, že konanie zastavil. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že súd konanie zastavil na základe citovaných ustanovení § 103 O.s.p., § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 a § 175h ods. 1, nakoľko neboli doložené podklady relevantné na prejednanie dedičstva ohľadne vlastníctva majetku poručiteľa v čase smrti a okruhu dedičov, čo sa považuje za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Obvodný pozemkový úrad v Nových Zámkoch preskúmaným rozhodnutím zo dňa 25.4.2008 č. OPÚ-215-08/8171/EN rozhodol tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 2 reštitučného zákona a nenavracia mu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané v bývalej pozemkovej knihe v pozemkovoknižných vložkách (ďalej len „PKV“) č. 388, 919 v kat. úz. Č. v PKV č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 53, 54, 55, 309, 490, 894, 1236, 1306 a 2043 v kat. úz. K., ktorých pôvodným vlastníkom bol L N. D. a súčasne vyslovil, že nepriznaním vlastníckeho práva k pozemkom nemá navrhovateľ nárok na náhradu v zmysle ustanovení § 6 reštitučného zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správny orgán na základe predložených a ním zadovážených listinných dokladov dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa zákonné podmienky podľa § 2 reštitučného zákona, pretože navrhovateľ nepreukázal, že je oprávnenou osobou, keďže konanie o prejednanie dedičstva po pôvodnom vlastníkovi, po ktorom mal dediť na základe závetu, bolo zastavené a súčasne, že z priloženej schémy rodokmeňa zistil, že pôvodný vlastník bol synom J. – brata prastarej matky navrhovateľa (K. rod. N.).

Navrhovateľ mal právo v zmysle § 5 ods. 1, reštitučného zákona si uplatniť právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom na obvodnom pozemkovom úrade a zároveň povinnosť preukázať skutočnosti podľa § 3. Pokiaľ v konaní tvrdil, že je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. a/ reštitučného zákona a žiadané pozemky prešli na štát alebo inú právnickú osobu v rozhodnom období spôsobom ustanoveným v § 3, bolo jeho povinnosťou podľa § 33 ods. 1 správneho poriadku predložiť správny orgán alebo mu navrhnúť také dôkazy, ktoré by spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti jeho tvrdenie potvrdzovali. Nesplnenie si tejto povinnosti malo za následok neunesenie dôkazného bremena spôsobujúce neprihliadnutie na takéto tvrdenia. Vzhľadom k tomu, že správne konanie je založené na zásade zisťovania materiálnej pravdy, nesplnenie si dôkaznej povinnosti účastníkom konania nezbavuje správny orgán zisťovať skutočný stav, z ktorých dôvodov správny orgán postupujúc podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku v danej veci správne zisťoval skutočný stav.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa z listinných dôkazov predložených navrhovateľom a zadovážených správnym orgánom sa tvrdenia uvádzané navrhovateľom v žiadosti o navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady k pozemkom nepreukázali.

Zákonodarca v právnej norme § 2 reštitučného zákona kogentným spôsobom ustanovuje, kto je oprávnenou osobou na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemky v zmysle ustanovení reštitučného zákona a v právnej norme § 3 taxatívnym spôsobom ustanovuje zákonné dôvody na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu. Skutočnosti o oprávnenosti osoby preukazujú vlastnícke listiny žiadaných pozemkov a pokiaľ žiadateľom nie je oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 (pôvodný vlastník)

aj listiny preukazujúce právne nástupníctvo po pôvodnom vlastníkovi podľa § 2 ods. 2, ako aj skutočnosti preukazujúce prechod vlastníctva na štát alebo inú právnickú osobu.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa listinné dôkazy predložené navrhovateľom a ani zadované správny orgánom v administratívnom konaní neboli spôsobilé preukázať, že navrhovateľ bol oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. a/ resp. b/ reštitučného zákona, pretože navrhovateľ síce predložil závet zo dňa 16.10.1965, ktorý mal spísať pôvodný vlastník L., od ktorého si odvodzoval oprávnenosť, avšak nepreukázal, že bol **dedičom po pôvodnom vlastníkovi zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo, alebo že bol dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu**, pretože z uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch č.k. 8D 55/2007-70 zo dňa 30.11.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2007 o prejednaní dedičstva po poručiteľovi L., zomrelom dňa X. vyplýva, že konanie bolo zastavené a z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že súd konanie zastavil, pretože neboli doložené podklady relevantné na prejednanie dedičstva ohľadne vlastníctva majetku poručiteľa v čase smrti a okruhu dedičov, čo sa považuje za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Občiansky súdny poriadok (O.s.p.) v právnych normách §§ 175za – 175zd ustanovuje činnosť súdu a notárov ako súdnych komisárov v konaní o dedičstvo, pričom v právnej norme § 175q ustanovuje rozhodnutie súdu uznesením o nadobudnutí dedičstva a v právnej norme § 175zca ustanovuje osvedčenie o dedičstve ako formy rozhodnutia v dedičskom konaní o nadobudnutí resp. o nenadobudnutí dedičstva po poručiteľovi. Činnosť notárov upravuje zákon č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), ktorý v právnych normách §§ 36 a nasl. ustanovuje konanie notárov a listiny, ktoré sú oprávnení v rámci svojej činnosti vydávať.

Podmienkou statusu oprávnenej osoby podľa § 2 ods.2 písm. a/ alebo b/ reštitučného zákona zákonodarcom predpokladanou je, že žiadateľ sa stal dedičom po pôvodnom vlastníkovi na základe závetu, ktorý bol predložený v dedičskom konaní a na základe neho nadobudol celý majetok pôvodného vlastníka alebo jeho časť a dokladom o nadobudnutí dedičstva je rozhodnutie príslušného orgánu štátu, v danom prípade súdu o nadobudnutí dedičstva.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol prihliadnuť na námietku navrhovateľa, že odporca ani súd sa nezaoberali skutočnosťou, či navrhovateľ bol alebo mohol byť dedičom a tak túto skutočnosť mali posúdiť samostatne nad rámec uznesenia Okresného súdu v Nových Zámkoch 8D 55/2007 zo dňa 11.12.2007, pretože obvodný pozemkový úrad v preskúmanom správnom konaní a ani súd prvého stupňa v preskúmanom súdnom konaní nemali právomoc posudzovať platnosť závetu a priznať mu právne následky z neho vyplývajúce.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené nepovažoval za dôvodné ani ďalšie námietky navrhovateľa, že odporca ani súd nebrali do úvahy, že navrhovateľ podal na Okresný súd Nové Zámky návrh na začatie konania na prejednanie novoobjaveného dedičstva po L D. pod sp.zn. 8Dd 153/2006 a súčasne, že odporca sa náležite neriadil názorom súdu vysloveným v predchádzajúcom rozsudku súdu č.k. 23Sp 24/2006 zo dňa 17.1.2007. Z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že správny orgán postupoval v intenciách rozsudku súdu, keď rozhodnutím zo dňa 22.5.2007 č. OPÚ-413-07/8963/LM konanie prerušil do právoplatnosti dedičského konania č. 8Dd 153/2006 po neb. L. a súčasne si zadovážil

listinné dôkazy preukazujúce rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na prejednanie novoobjaveného dedičstva po uvedenom poručiteľovi, z ktorých podkladov vychádzal pri svojom rozhodnutí. Z listinných dokladov tvoriacich súčasť administratívneho spisu vyplýva, že o návrhu navrhovateľa na prejednanie novoobjaveného dedičstva po neb. L. zo dňa 18.5.2006 zapísaného pod sp.zn. 8Dd 153/2006 bolo rozhodnuté v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod sp. zn. 8D 55/2007 uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch č.k. 8D 55/2007-70 zo dňa 30.11.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2007, a to na tom skutkovom základe, že návrh navrhovateľa na prejednanie novoobjaveného dedičstva po neb. L. zo dňa 18.5.2006 nespĺňal zákonné náležitosti, z ktorých dôvodov bol zapísaný pod sp. zn. 8Dd 153/2006 a Okresný súd v Nových Zámkoch ho uznesením č.k. 8Dd 153/2006-3 zo dňa 25.5.2006 vyzval na doplnenie neúplného návrhu a po jeho doplnení bolo prejednané dedičské konanie po uvedenom poručiteľovi v konaní pod sp.zn. 8D 55/2007. Z uvedených listinných podkladov teda vyplýva, že správny orgán ako aj súd prvého stupňa sa správne zaoberali otázkami dedičského konania po uvedenom poručiteľovi.

Správny orgán sa taktiež správne zaoberal skutočnosťou, či navrhovateľovi nevzniklo právo oprávnenej osoby podľa ďalších zákonných dôvodov ustanovených v § 2 ods. 2 písm. c/, d/, e/ reštitučného zákona. Z listinných dôkazov však aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že navrhovateľ nespĺnil ani ďalšie podmienky oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 písm. c/, d/ a e/ reštitučného zákona, pretože pôvodný vlastník bol synovcom prastarej matky navrhovateľa K. rod. N., v dôsledku čoho mu nesvedčí právo oprávnenej osoby ani na základe ďalších zákonných dôvodov ustanovených v § 2 ods. 2.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na tvrdenie navrhovateľa, že je zákonným dedičom po pôvodnom vlastníkovi, pretože jeho tvrdenie vyvracia schéma rodokmeňa, ako aj rodné listy jeho právnych predchodcov, ním predložené.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu nevzniklo právo

na ich náhradu pre jeho neúspech v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth